

Запитуйте – відповідаємо!

Як застосовувати норми ч. 4 ст. 115 КЗпПУ під час надання працівнику додаткової відпустки у зв'язку з навчанням, якщо повідомлення-виклик на навчання прийшло за один або два дні до початку навчання? Яким чином здійснювати виплату заробітної плати працівникам за період щорічної відпустки, якщо виникла необхідність надання працівникові щорічної відпустки на наступний календарний день. Які інші додаткові відпустки, передбачені законодавством, входять до щорічних відпусток?

✘ Роз'яснює головний державний інспектор відділу з питань здійснення державного контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість та інших нормативно-правових актів Управління Держпраці у Рівненській області Наталія Миронюк

За ст. 10 Закону України «Про відпустки» конкретний період надання щорічних відпусток у межах, установлених графіком, узгоджується між працівником або уповноваженим ним органом, який зобов'язаний повідомити працівника про дату початку відпустки не пізніше, як за два тижні до встановленого графіком терміну. Зміна термінів надання відпусток, відображених у графіку, може бути проведена за узгодженням сторін трудового договору і за умови виникнення обставин, що змушують перенести щорічну відпустку. Якщо працівник просить перенести відпустку, наприклад за сімейних обставин, на інший період чи надати її в стислі терміни і роботодавець не заперечує щодо зміни у графіку періоду використання ним відпустки, то не вбачається порушення законодавства про відпустки.

Згідно зі ст. 21 Закону України “Про відпустки” зарплата працівникам за час відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до її початку. Відповідно до параграфу 2 ст. 7 Конвенції №132 “Про оплачувані відпустки (переглянута в 1970 році)”, ратифікованої Законом України, суми, що належать до виплати за час відпустки (частину) виплачуються зацікавленій особі до відпустки, якщо інше не передбачене угодою, яка

стосується цієї особи і роботодавця.

Отже, враховуючи положення названої статті Конвенції і те, що конкретний період надання щорічної відпустки або її частини узгоджується між працівником та роботодавцем, за потреби отримання частини щорічної відпустки у стислі терміни в заяві працівник може висловити своє бажання про одержання зарплати на неї в терміни, визначені між ним і роботодавцем. Крім того, дане положення названої статті Конвенції може застосовуватись у поодиноких випадках, а не масово.

Отже, виплата заробітної плати за весь час щорічної відпустки може бути проведена в інші строки, ніж визначені національним законодавством, але за наявності окремої угоди між працівником і роботодавцем.

Відповідно до ст. 76 Кодексу законів про працю України і ч.1 ст. 4 Закону України “Про відпустки”, до щорічних додаткових належать відпустки:

- за роботу зі шкідливими та важкими умовами праці згідно Списком № 1 (ст.7 Закону України “Про відпустки”);
- за особливий характер праці згідно зі Списком № 2 і працівникам із ненормованим робочим днем (ст. 8 Закону України “Про відпустки”);
- інші додаткові відпустки, передбачені законодавством.

До інших додаткових відпусток належать щорічні додаткові відпустки держслужбовців, суддів, посадових осіб місцевого самоврядування, працівників дипломатичних служб, атестованих працівників прокуратури, батьків (осіб, які їх замінюють) дітей-інвалідів і ВІЛ-інфікованих, працівників, які надають допомогу людям із ВІЛ-інфекціями, лікарів та медичних працівників тощо.